

малка притурка, въ които ще се каже: 1) за училищны-ты разказы уобще и за библейскы-ты особно, 2) за прьвоначално-то обучяване на смѣтане и 3) за прьвоначално-то рисование.

1. ЗА УЧИЛИЩНЫ-ТЫ РАЗКАЗЫ УОБЩЕ И ЗА БИБЛЕЙСКЫ-ТЫ ОСОБНО.

Изустный разказъ на учителя, що слушать ученици-ти и послѣ го разказвать, е необходимо-то допълнение на прьвоначално-то обучяване. Дѣца-та повече обычатъ да слушать, а не да четѣтъ, защото въ прьвы-ты двѣ три години и само-то четение още гы уморява. Освѣнь това, потрѣбно е да ся научять дѣца-та не само да четѣтъ, нѣ и да слушать съ внимание, и послѣ да усвоявать и да прѣдавать оно-ва, що съ слушали.

Искуство на училищень разказъ рѣдко ся срѣща у прѣподавачи-ты, — не че това е рѣдка дарба отъ природѣ-тѣ, а защото дору и даровитый чловѣкъ доста трѣбва да ся потруди, за да стане напълно способенъ да разказва на дѣца.

Педагогическый разказъ не само трѣбва да бѣде занимателень; нѣ и да заключава въ себе още и чисто педагогическы качества: той трѣбва да бѣде такъвъ, щото да може лесно да ся втлѣпи въ ума на дѣте-то; щото, като дослуша дѣте-то разказа докрая, да помни и срѣдѣ-тѣ и начяло-то му; щото подробности-ты да не затымнявать главнѣ-тѣ мысьль, нито пакъ главна-та мысьль да бѣде лишена отъ подробности, които да ѣ показвать голѣ.

Прѣдмѣтъ-тѣ на разказы-ты трѣбва да бѣде всякога достѣпенъ за дѣца-та, каквото да го раз-